

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385. 857

Hely

1917

Szerző:

Cím: *A villamos vasutak megdrágítására*

Forrás:

Népszava

Bp.

1917. VII. 12.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A villamos vasutak megdrágítása.

**
A fővárosi közgyűlése a közlekedési adót elfogadta, a tarifaeemelést megbukfatta*

A szerdai közgyűlésen napirendre került a villamosközlekedés megdrágítása, amelyet a tanács kétféle módon iparkodott elérni: a közlekedési adó behozatalával és a menetdíjak fölemelésével. Mi mind a két módot elítéltük és elleneztek, különösen a másodikat. A közlekedési adónak és egyáltalában a közlekedés bármi címen való megdrágításának elvi ellenségei vagyunk. Adóztassák meg a nagy vagyont és a nagy jövedelmet, de ne a szegény emberek mindennapi szükségleteit. Ami a menetdíjak fölemelését illeti, erre vonatkozóan több ízben elmondtuk véleményünket: a drágítást mindenképpen elítéljük, azt pedig, hogy ezzel a magánvállalatoknak ajándékozzanak milliókat, egyenesen a lakosság tudatos megkárosításának tekintjük.

A szerdai közgyűlés a súlyosabbik kérdésben — a menetdíjak megdrágítása dolgában — a mi álláspontunkra helyezkedett: az ügyvezetői egységes tarifát népszerűségi szavazásban egyhangúan elvetette. Ellenben elfogadta a közlekedési adót.

A kérdéshez elsőnek Szilágyi Károly bizottsági tag szólott. Megszavazza — ugymond — a közlekedési adót, bár az is súlyos terhet jelent, mert hiszen fogyasztási adó jellegével bír. Két módosítást kíván azonban, hogy az adó csak a háború tartamára szóljon és hogy az egy szakaszról hosszabb útra szóló bérletjegyek az adózás alól mentesek legyenek. A tarifareviziót határozottan ellenzi. A főváros pénzügyi egyensúlyának helyreállítására érdekében sok mindenféle adót megszavaztak, amit azonban a tarifarevizióval tetézni nem lehet. A revízióhoz csak akkor lehet nyulni, ha a viteldíjak olcsóbbá tételéről van szó. Ha elfogadják a viteldíjemelést, ezzel a Közuti vaspálya társaság jegyeinek 69,6%-át, a Városi villamosvasut jegyeinek pedig 84,5%-át részesítik az emelésben. A szakaszbecsztást megszüntetni egyenlő volna a lakosság érdekeinek elárulásával s különben sem lehet a Közuti vaspályatársaságnak ezt az emelést megadni, mert ennél a társaságnál az igazgatóság tagjai nagyobb járandóságot kapnak, mint a vasut ezer alkalmazottja. Indítványozza, hogy a javaslatot adják vissza a tanácsnak, azzal, hogy figyelemmel a Közuti vaspályatársasággal kötött területhasználati szerződés 21. §-ára, tegyen előterjesztést a viteldíjak megfelelő rendezésére. A Városi villamosvasutnál azonban nem zárkózik el a díjak mérsékelt emelésétől.

Hasonló értelemben szól a javaslatához Szekula Gyula, aki hevesen ellenezte a revíziót, továbbá dr. Pető Sándor, aki a demokraták nevében utasította vissza a tarifareviziót, de a közlekedési adóra vonatkozó javaslatot — „a kényszerhelyzetre való tekintettel” — elfogadta. Dr. Kassay Ferenc és dr. Kollár Lajos szintén erősen a revízió ellen foglalt állást, valamint Vértés Emil is. Csak egy védője akadt a tanácsi javaslatnak: dr.

Komlós Ágost ur, akit bizonyára a keresztényi irgalom szent érzése vezérelt: nem bírja elviselni, hogy a Közuti részvényesei csak 19 percent úrszorahasztot kapnak és Sándor Pál ur csak rongyos félmillióskát vagy talán csak negyedmillióskát keres a Közutinál.

A vita bezárása után a polgármester meg lehetős kellemetlen helyzetben volt. Láttá, hogy a tarifaeelésre vonatkozó javaslatával a tanács teljesen magára maradt, mert a városatyák a közvélemény nyomása alatt kénytelenek voltak a Sándor Pálék javára tervezett hadisarc ellen állást foglalni. A Népszava és a „Pesti Hírlap” agitációja keresztülhuzta a tanácsnak azt a számítását, hogy a nyár derekán tartott közgyűlésen mindent keresztül lehet vinni: a hangulat teljesen az egységes tarifa ellen fordult. Ebben a helyzetben a polgármester módokat keresett a szavazás hatására-halasztására. Ezzel zajos jeleneteket provokált. Végül mégis szavazásra került a dolog. A közgyűlés — mint már föntebb említettük — a közlekedési adóra vonatkozó javaslatot egyhangúlag elfogadta, a tarifareviziót pedig — szintén névszerinti szavazásban — 72 leadott szavazattal egyhangúlag elvetette. (Ilyen fontos kérdésben 400 városatya közül csak 72 szavaz!)

Ilyen kudarc a polgármestert és vele a tisztelt tanácsot már régen nem érte. Csak az a különös, hogy az ilyen kudarcnak nincsenek komoly konzekvenciái... A szavazás azt bizonyította, hogy a polgármester és a tanács olyan dolgot akart erőszakolni, ami a közérdekkel ellenkezik és amelyre vonatkozóan még a városatyák között is alig van nézeteltérés. A budapesti városházán azonban az ilyen szavazást nem tekintik bizalmatlansági nyilatkozatnak.